

שיחת פנים

רותם שטרקמן וענת ג'ורג'י

למה זוגות צריכים לדבר על כסף? כסף הוא טאבו יותר מסקס. אם לא מדברים זה עולה יותר וגם הורס יחסים

כן, היה קטע כזה של עשירים. בהמשך היא הראתה לי את התוכנית של הבית שלהם והיה שם חדר בוץ. למה זה טוב?

זה מה שגם היא שאלה. הוא אמר לה: 'מה, אחי רת איפה תורידו את המגפיים שלך אחרי הרכיבה? סוסים!

בסוף הם התגרשו והיא קיבלה 10 מיליון דולר. לא אשכח שהיא והחברות שלה חשבו שזה לא הוגן ושהיא קופחה. הכל יחסי.

מהמפגש עם האנשים האלה למדתי שהיחס לכסף הוא לא דבר שמשנתנה לפי כמות הכסף שיש לך. בין אם אתה קונה לבן הזוג שלך מברשת שיניים או קרנף, אתה סוחב אתך "אישיוז". אצל ההורים של אסף גיליתי גישה שונה ונועזת. מהקשר שר אתם למדתי שאם אנחנו מדברים על כסף בגי לוי ובאופן מכובד, אנחנו חוסכים כסף וגם מצילים את היחסים. הם הבינו שחשוב לא לשלוט בילדים באמצעות הבטחה לכסף. אנשים חושבים שאם תי תן לילדים כסף כשאתה עוד בחיים, הם יגידו לך בייביי, ושאלם לא תיתן – הם תמיד יחוגו סביבך. וזה הפוך.

כמוכן. אני מאמינה במשפט If You Love Someone Set Them Free. אני ממליצה לא רק על הסכם ממון, אלא גם על הסכם גירושין שבו אתה מנסה לשמר מבנה משפחתי גם אחרי הפרידה מתוך מחשבה על הרוח הבה. גם זה מתוך ניסיון אישי.

היינו נשואים 14 שנים, והתגרשנו כשאלה, הבת שלנו, היתה בת שנה וחצי. על אף שלא היינו תמימי דעים לגבי הפרידה והיה לנו גם רכוש מסוים, דירה, רכב, חשבון בנק, תיק השקעות, וגם ילדה – אסף ואני הגענו להסכם בשיחה טלפונית של חצי שעה. לאחר מכן הוא פתח דפי זהב, מצא לנו עורך דין, והכתבנו לו מה לכתוב בהסכם. הלי כנו לבית משפט, לאחר מכן לרבנות, ואחרי שהתגרשנו ישבנו על הבר בכראסרי, שתינו שתי כוסות קאוור ונפרדנו לשלום.

אז תני טיפ למתגרשים טריים. אם אתם עומדים בפני גירושין ומתלבטים כי צד לעשות זאת, התעלו על עצמכם, ואל תתבוססו בסטריאוטיפים המגדריים. הבנה ורגישות לקיומן של שפה נשית ושפה גברית יכולים לעזור לכם לייצר ביחד טקסט חדש ומשותף, שיאפשר לכם לצאת אל חייכם החדשים מצוידים בידעיה שאתם בני אדם הגונים ואחראים, ושההסכם משקף באופן מכבד גם את הטוב שהיה ביניכם. והיה.

מה צריך להיות בהסכם הזה? הסכם גירושין טוב זה הסכם שאתה לא פותח אותו לעולם. אלה כבר בת 13 ואני בטוחה שאסף לא יודע אפילו איפה נמצא ההסכם. כבר אז ידעתי שהוא יצליח, ובאמת מאז הסדרה "פאודה" (אסף היה הבמאי של הסדרה בעונה הראשונה) זה פתח לו את השער, הוא טס המון ומביים בכל העולם, ואנחנו מסתדרים עם זה מעולה.

למשל? אחרי חמש או שש שנים קלטתי שבשום שלב

מאלץ את בני הזוג לערוך שיחה כנה על כסף, מה שחוסך הרבה חיכוכים בהמשך. כולם צריכים הסכם ממון? אלא אם כן אתם זוג שמתחיל ממש מאפס. בכל זאת, זה יכול ליצור מתיחות ולפגוע ביחסים. ברור. זה עניין רגיש. זה עלול לפגוע בקשר, אבל לא חייב. אם לא תעשו אותו מאוחר מדי, לא תאשימו את ההורים, תדעו להיוועץ עם עורכי דין, ותיעזרו במגשר עם רקע טיפולי – תצליחו לפרק את הפצצה שנקראת הסכם ממון. זה מבטיח לכם חיים זוגיים הרבה יותר מאושרים.

מה הבעיה ב"לא להאשים את ההורים"? יש אנשים שיש להם נטייה לחשוב שקל יותר להגיד שההורים ביקשו את זה. לפעמים זה גם נכון.

כשהייתי בת 18 פגשתי את בעלי הראשון, אסף ברנשטיין, שנסע ללמוד קולנוע בניו יורק. אני נסעתי אז לטיול שהיה אמור להיות טרום-שיי רות צבאי, אבל במהלך החודשים האלה התאהבנו והחלטנו להתחתן. ההורים של אסף ביקשו שאני אחתום על הסכם ממון.

כי הם היו עשירים? סבא שלו הקים את חברת אמקור והיה מראשי התעשייה בישראל. אסף גדל בהוצאה פיתוח ובדייט הראשון שלנו הוא סיפר לי אנקדוטה כל-שהי שקשורה בסוסים. זה לא אמר לי כלום. אני לא באתי מבית מסכן, זה היה בית בוהמי, היו לנו חוגים, היו בגדים, אכלנו לפעמים בחוץ, ואפילו טסנו לחו"ל מדי פעם.

אבל לא היו סוסים. סוסים לא היו לנו. וזה גרם לי להבין שיש פערים כלכליים משמעותיים בין המשפחות שלנו. וקיבלת את עניין הסכם הממון? כן, על אף – ואולי מפני – שהייתי בת 18. הרבר שהפך את ההסכם ההוא לפשוט ואינטליגנטי היתה העובדה שהוסכם שאם שהנישואין יחזיקו מעמד יותר מחמש שנים, ההסכם יתבטל מאליו.

למה זה היה כזה אינטליגנטי? כי בניגוד לסטריאוטיפים, היתה לזה השפעה טובה על היחסים. ההורים של אסף – אביו המשורר רר והמנכ"ל לשעבר של אמקור, אורי ברנשטיין, ואמו הסופרת הררה לור – היו המשפחה השנייה שלי. הם גידלו אותי מגיל 18 עד 32. ההסכם עזר להם לראות שהיחסים עם אסף אמיתיים, ולהרגיש נוח להתקרב אלי ולתת בי אמון. הם היו טובים אלי, בזכותם ובזכות הביקור שלי במעמד הכלכלי הגבוה שלהם יכולתי לגור בניו יורק וללמוד ארבעה תארים שונים, וגם במהלך השנים בניו יורק לקבל הצעה למה שהיום קוראים לו ה-1%.

מה ראתה בהצעה הזאת לאחוזון העליון? היתה לי שם ידירה שהיתה קונה לחבר שלה הכל, אפילו מברשת שיניים. למה? כי הוא הסתיר ממנה שהוא היה בן לאחת המשפחות העשירות באירופה. אבל אחרי החתונה הכל השתנה. ליום ההולדת הראשון אחרי שהדברים נחשפו היא כבר קנתה לו מהכסף המשותף קרנף שחור. קרנף שחור?

לל תחושת המעמדות השונים שבה הם חיו – היא ממעמד הפועלים והוא כביכול מהמעמד הבורגני. וזה לא נפתר עד הסוף.

הפתרון שלהם היה לא לדבר על זה וכך גם התפתחו סודות ושקרים, מחנק ומועקה. בסוף הם התגרשו, כשהקשר שבבר את גב הגמל היה עניין כספי. וזה לא היה בגלל מחסור בכסף. כשהייתי ילדה אני זוכרת שאבא היה רומז דברים. בכל פעם שהיינו עוברים ליד מגרש שעמד נטוש בין בניינים, הוא היה מפטיר: "סכסוך ירושה". עם הזמן גיליתי שהוא צדק לגבי הרבה דברים. היום אני יודעת שכאשר אני מגיעה לבר מצוה ואחד מאחי ההורים חסר, אפשר להיות די בטוחים שיש במשפחה ריב על כסף.

בקיצור, לדבר. כי אם אנחנו לא מדברים על כסף, זה בעייתי ועור לה כסף, ואנחנו גם הורסים את היחסים. כמוכן שזה לא חריממדי, כסף תמיד מקפל בתוכו הרבה דברים נוספים. למעשה, לאורך כל החיים הבורגנים יש מפגש בין כסף לרגשות. זה מפגש קריטי, שאם לא צולחים אותו, אנחנו מוצאים את עצמנו גוררים בעיות. רוצים דוגמה לשתיים-שלוש שאלות שזוגות חדשים יכולים להתחיל אתן את השיחה הזאת? קדימה.

האם ההורים שלך משלמים חלק מהחשבונות שלך? האם בעתיד תסכים לקבל מהם עזרה? האם אתה חייב כרגע כסף לאחד החברים שלך? האם חשוב לך לקנות מותגים? האם יש לך חסכונות? האם אתה חושב שאחריותך לסייע לבני המשפחה המורחבת במקרה הצורך?

כל זה כהבנה להסכם ממון? אני מאוד ממליצה על הסכם ממון לפני החתונה. עד לא זומן הסכם ממון היה נשמע כסמל לצי רות של עשירים. בשנות ה-80 וה-90 זה היה משהו שגבר עשיר ופשוט עם אשתו הרביעית, שהתחתנה אתו בשל כספו. המציאות המשפחתית השתנתה מאז, והיא מחייבת היערכות חדשה. בין אם אתם בנישואים ראשונים או בפרק ב', או שהילדים שלכם התאהבו, ואתם, כהורים, לא ישנים בלילה משום שאתם חוששים שכל מה שעבדתם בשבילו כל החיים הולך לברוח לכם מבין האצבעות. אומרים שזה פוגע ברומנטיקה.

אנשים אומרים המון דברים מופרכים. שזה לא רומנטי, שאסור לדבר על זה בתחילת הקשר, שזה רק לעשירים, שזה יהרוס את היחסים. וזה לא?

לא, זה מחשבה לטווח ארוך וזה לא אנטי-אהבה. אנשים נאיבים, הם חושבים שאם לא יעשו הסכם או לא יהיה הסכם. אבל בעצם אם אין הסכם ממון, אז יש הסכם ממון, זה פשוט החוק של המדינה. אחד היתרונות הוא שהדיבור על הסכם ממון

עמליה רוזנבלום

מגשרת ומטפלת זוגית ומשפחתית, בלוגרית ב"הארץ", בעלת דוקטורט בפסיכולוגיה חברתית, חינוכית והתפתחותית. בת 43, נשואה + 2. גרה בתל אביב

עמליה רוזנבלום, אז כסף ולא סקס זאת הבעיה מספר אחת של זוגות?

כסף הוא נושא דרמטי יותר מסקס, והוא טאבו גדול יותר אצל כל הזוגות. אנשים עושים המון טעויות ביחס אליו.

שימי את האצבע על הבעיה. כסף מעורר יצרים עזים, ומשפחה מעוררת יצרים עור יותר עזים. כשמחברים אותם ביחד, זה שמן ומדורה.

לייג בעומר.

והבעיה שמשפחות נוטות לפתור בעיות באמצעות זה שלא מדברים עליהן. זוגות ליברלים, מתקדמים ומתוחכמים סובלים מאילמות רגשית כשמדובר בכסף.

כי לא רוצים לריב?

למדתי מהניסיון האישי שלי שנישואים זאת העיסקה הכלכלית הכי גדולה שאנחנו עושים אי פעם, וזה הזוי שרוכנו לא מוכנים להתייחס לאספקטים הכי כלליים והמשפטיים שלה בכובד ראש. בשנות ה-20 לחיינו אנחנו משקיעים יותר מחשבה בשאלה איזה רכב לקנות מאשר איך לבנות את השותפות הכלכלית עם בן הזוג. אצלנו במשפחה זה היה שיא האבסורד, כי זה היה בית שדיברו בו, היה "פלייבוי" בסלון – אבל על כסף לא דיברו. אחד המיתוסים המשפחתיים שלנו הוא על הבית שההורים קנו ביפו.

אביד, העיתונאי אדם ברוך, ואמך – האמנית אריאלה שביד.

לפי האגדה, הבית עלה 30 אלף לירות, ואבא של אבא שלי, אשר רוזנבלום, שהיה עורך דין והמנכ"ל הראשון של משרד הפנים, נתן להם צ'ק של 10,000 לירות. אבא של אמא, שהיה פועל יום, בא מהקריות והוציא מהמגף 10,000 לירות בשטרות. כל אחד נתן שלישי. האם זה שוויוני?

תגידו את. אבא חשב שכן, אבל אמא סתבה עמה לאורך הרבה שנים את התחושה שזה לא הוגן.

וזה יצר עימותים ביניהם. להורים שלי היה ירח דבש שנמשך שנתיים, במהלכו הם גרו בניו יורק, כאשר אני נולדתי בצ'לסי הוטל המיתולוגי. אבל מעבר לירח הדבש הזה, היחסים ביניהם לא היו טובים, בין היתר, בגי

צילומים: אייל טואו

עדיף לה ללכת למשפט?
במסגרת המודל הגישורי שבו אני עובדת כל צד מקבל ייעוץ משפטי. אצלי זה בדרך כלל אחד מעורכי הדין שמואל מורן ויהודית מייזלס, אבל כמוכן יש רבים טובים.
איך זה עובד? כל אחד מבני הזוג מקבל אחד מהם?
כן. הייעוץ שלהם ניתן רק בכמה נקודות לאורך התהליך, בהתחלה כדי לקבל תמונה כללית של הזכויות והחובות, ובהמשך בעוד צמתיים. התהליך מרוכז אצלי. זה מודל שמעוגן בחוק בארה"ב כך שעורכי הדין מחויבים לא לייצג את הצדדים אם הגישור מתפרק והולכים למשפט, וזה מבטיח את האינטרס והמחויבות שלהם לגישור.

הם נשואים, לא?
כן, הם זוג נשוי והם היו בעלי משרדים נפרדיים שנים לפני שהכירו ושמרו על משרדיהם הנפרדים לחלוטין. הם פשוט בעלי הזון דומה לגבי החשיבות של שמירה על היחסים בין בני המשפחה. לפירוק זיהר של כל הפצצות נדרש ידע משפטי, יכולת גישורית, אבל גם גישה טיפולית. תני דוגמה.

היה לי זוג שבו הבעל עשה המון ויתורים, כאלה שהוא כנראה לא היה עושה אם היו מגיי עים למשפט. בכל פעם שהיה קונפליקט, הוא היה אומר: "איזה סטארט-אפ זה שהתגרשתי כל כך מהר", ואני הייתי אומרת לו: "אתה חתיך ומסודר, דמיין לעצמך אותך בעוד שנתיים, יש לך חברה, אתה על החוף בזונבר, היית רוצה לקבל עוד איי מייל מעורך הדין של האישה? כמה זה שווה לך?"

הם צריכים מדי פעם לשמוע את זה?
זה לא רציונלי לצפות שאנשים יתעלו על עצמם, בטח לא בסיטואציה כזאת. המון פעמים מגלים שבעצם הריב האידיוטי הזה מייצר הר של אשפה. היה לי זוג שבאו לטיפול זוגי אחרי שהגי בר בגד באישה. שאלתי אותם מה היה טוב כשהיה טוב, הם ישבו בדממה. לא יכלו להיזכר. אבל לאט לאט זה השתחרר. הם היו באים פעמיים בשבוע, עברו כל כך יפה ובסוף מצאו את עצמם. בסליב סטר האחרון הם התקשרו וקבעו שוב, חשבת שמד שהו קרה. התברר שהם רוצים להגיד תודה על הנס שקרה להם. חצי שנה אחרי הטיפול, הם היו ברומן ביניהם, כמו פרק ב'. יש דברים בסיסיים שאנשים לא מבינים, כמו נשים חושבות שרמת החיים שלהן יכולה להישמר גם אחרי הגירושים. זה לא מובטח בשום מקום.

איך כל זה הולך אחורה לרגע בחירת בן הזוג?
הרבה פעמים אנחנו בוחרים בן זוג עם תכונה שקיימת גם בנו אבל חונקנו להתכחש לה, למשל פזרנות. הקשר עם בן הזוג מאפשר לנו להיות במגע עם החלק הרחוי הזה בתוכנו, אבל תוך כדי שאנחנו מגנים אותו. המעניין הוא שאנחנו מתנהגים באופנים שמקצינים את ההזדהות של בן הזוג שלנו עם התיפקיד שהשלכנו עליו, וכך אני הופכת להיות יותר ויותר שוטרת נניה, והוא הופך להיות יותר ויותר פזרן. המנגנון הזה נקרא "הזדהות השלכתית".

תי גבירים ונשים מתנהגים באופן שונה במהלך גישור לגירושים. הם מגיעים למשא ומתן הקריטי הזה עם סגנונות משא ומתן שונים ביותר. גם אם המטרות שלהם בסך הכל דומות: להשיג לעצמם חלק גדול יותר מהנכסים שנצברו במהלך הקשר. גברים נוטים להשתמש יותר בקלות בטיעונים משפטיים, ולעשות זאת, לפחות כביכול, בקור רוח. למשל, "קראתי באינטרנט, ואני לא צריך לשלם מזונות לאישה אחרי הגירושים". לעומת זאת, נשים מבססות הרבה פעמים את הטיעונים שלהן על קריסת המשפחה, ובאופן רגשני יחסית. "למה אתה עושה לי את זה? איך אתה חושב שאני אסדר עם 4,000 שקל".

זוה פוגע בנשים?
בעיקר בהן, כי כשפוקע הקשר ומגיעים לגיי שור, לגבר יש המון ניסיון בניהול משא ומתן, והיא מצדה, איבדה את הכוח העיקרי שלה, של להסביר לו איך הוא מרגיש. אז יוצא שהוא לא יכול לרעת בלעדית איך הוא מרגיש והיא מתקשה בניהול הגישור. יש כאן חוסר אונים של שני הצדדים.

מי דוחף בדרך כלל לגישור, הגבר או האישה?
אנחנו נוטים להניח שגישור זה דבר פייסני ומתיאיים יותר לנשים, אבל הרבה פעמים זה ההפך. בגישור יש משהו פסיכולוגי שנוטה לטובת הגברים בגלל היכולת שלהם בניהול משא ומתן. בנוסף, המורס הנשי, ששם במרכזו את שימור מערכת היחסים, עלול להיות מנוף שבאמצעותו נשים נלחצות לתום על הסכמים שאינם טובים דיים. וצריך להודות גם שסגנון הטיעון הרגשני עלול לעורר הסתייגות אצל מגשרים שלא מגיעים מרקע טיפולי. אני לא באה להפחיד נשים ולהגיד אל תלכו לגישור, אני רק אומרת שזה לא תמים ושווה טוב אם יהיה שם מישהו שייצג את האישה, זה ישחק לטובתה.

אבל אם האישה יכולה להפסיד הרבה כסף, אולי

צילום: fizkes/Getty Images IL

"כשפוקע הקשר ומגיעים לגישור, לגבר יש המון ניסיון בניהול משא ומתן, והיא מצדה, איבדה את הכוח העיקרי שלה של להסביר לו איך הוא מרגיש. אז יוצא שהוא לא יכול לדעת בלעדית איך הוא מרגיש והיא מתקשה בניהול הגישור. יש כאן חוסר אונים של שני הצדדים"

רוכנו חושבים שהדרך שבה אנחנו מתייחסים לכסף היא הנכונה – מבחינה אובייקטיבית לחלוטין – ושכל האחרים סביבנו טועים.
אובייקטיבי לחלוטין?
לפעמים אנחנו עושים עניין מבזבזנות פעוטה ונראים ממש מרושעים, אבל בעצם מה שיש מתחת זו חרדה שלא נרע להתמודד אם נאבד את העבודה או שהמשכורת שלנו תקטן.
יש גם שונות בין גבר לאישה ביחס לכסף, או שזה הכל סטריאוטיפים?
בהרבה משפחות התפקידים דומים – גברים אחראים על התכנון הפיננסי ארוך הטווח, והנשים על התכנון השוטף, זה יוצר לכאורה קונפליקט מתמיד.

כי הגבר חושב שהוא "מביא את הכסף" והאישה מוציאה?
מן הסתם זה מה שקורה כשהאישה אחראית למלא את המקרר ולדאוג שלכולם יהיו בגדים וניעליים. בני זוג הרבה פעמים הפוכים בסגנון שלהם בהיבט הזה, וזה משתקף באופן ברור בנוגע לכסף. קומבינציה מוכרת לדוגמה, ה"קמצן" וה"פורנית", או להפך. דימויים שנוצרו לאורך השנים במשפחה. בטיפול הזוגי ממוקד רגש אנחנו מבינים שהדבר הזה שנראה לכאורה על כסף, נשען על מקום הרבה יותר פגיע. למשל, כשהגבר בעצם מנסה לומר: חשוב לי שתראי את המאמץ שאני עושה.

ואיך מתחלקים התפקידים בגישור?
הרבה פעמים האישה היא השרה לענייני רגש, והיא יודעת מה כולם מרגישים ומה הצרכים של כולם. הגבר הוא שר החוץ, הוא יודע מה אומר החוק, הוא מסתכל על העתיד וגם עושה את כל המשאים ומתנים עבור המשפחה.

איך זה מתבטא?
מיד עם תחילת העבודה שלי כמגשרת הבחנתי

צילום: Jens Meyer/אייפיי

מה ראית בהצעה לאחוזון העליון? "היתה לי ידידה שהיתה קונה לחבר שלה הכל, אפילו מברשת שיניים. למה? כי הוא הסתיר ממנה שהוא בן לאחת המשפחות העשירות באירופה. אבל אחרי החתונה הכל השתנה. אחרי שזה נחשף היא כבר קנתה לו מהכסף המשותף קרנף שחור"

לא זכרתי שהסכמנו להצמיד את המזונות למדר. זה הצטבר להפרש גבוה. לא ידעתי מה לעשות, לא רציתי להפיל את זה על אסף, ומצד שני זה לוותר על המון כסף.
באמת דילמה.
באותה תקופה אשתו, השחקנית מיכל בלנק שטיין, היתה בהריון ראשון. היא התקשרה ואמרה לי: "אני כל כך אוהבת את אלה ואני חוששת שיהיה לה משבר בלידה, חשבתני אולי לקחת אותה, רק היא ואני, לחמישה ימים בלונדון".
וואו, מקסים.

אמרתי לעצמי מה חשוב הכסף, חשוב מה שנרתי תן ביטחון וחשוב שיהיו יחסים טובים. הרי מה אתה רוצה כשאתה מתגרש חוץ משלילך שלך יהיה טוב? כשהעמדת את שני הערכים האלה זה מול זה – ההפרש של ההצמדה למדר או היחסים הטובים בין הבת שלי לאשתו של אבא שלה – היה לי ברור מה יותר חשוב.

ומה נגמר בסוף עם הכסף?
עשינו שיחת טלפון, והחלטנו שהדבר ההוגן הוא שאסף יעביר לי רטרור של שנה, ושיחררנו את שאר ההפרש. מזה למדתי שגירושים הם בסך הכל דרך להזיז את בן הזוג שלך לתפקיד אחר בתוך המשפחה שלך, אבל מטרת העל עדיין צריכה להיות לשמר אתו קשרי משפחה טובים. אסף, מי כל והילדים שלהם חגגו אתי ועם יובל (המוזיקאי יובל בנאי), בעלי השני, את ליל הסדר, פה בסלון, וזה היה אחד מלילות הסדר המוצלחים שאני זוכרת. היו אתנו גם אמא שלי ואמא של יובל, ועידו ויונת והילדים (אחיה של עמליה הוא עידו רוזני בלום, ואשתו היא מגישת החדשות יונת לוי). וזה בטח אחד ההישגים הגדולים ביותר שלנו.

נשמע באמת הישג.
הבן של יונת ועידו והבן של אסף ומיכל הם באותו גיל של אהרון שלנו, והם בילו יחד באותו ערב, ובגן הוא סיפר לגננת שהיה לו כיף כי הוא "שיחק עם האח של אחותו".

האח של אחותו זה יפה. איך התפתח הקשר עם יובל? כשנפגשו היו ליובל שלושה ילדים מנישואיו הראשונים, ולי היתה את אלה וביחד הקמנו משפחה. עברו יותר מעשר שנים, וטפריטפורטו, טוב לנו ביחד. את הקשר הזה פיתחנו בוהירות, הוא תמונת המראה של הנישואין הראשונים שלי, שבהם התחתנתי בתוך שלושה חודשים. למעשה, עשינו דברים בצורה אחרת לחלוטין. קודם הולדנו את אהרון, רק אחר כך עברנו לגור ביחד, לפני שנתיים בסך הכל, ולבסוף התחתנו, לפני שנה.

למה כל כך קשה לנו לדבר על כסף בזוגיות?
בין השאר, משום שכסף חושף את הפער בין מה שאנחנו חושבים על עצמנו לבין מה שאנחנו עושים באמת. כסף הוא תחום שקל לראות בו עד כמה אנחנו לוקחים אחריות, שזה אחד הרבים שהכי קשה לאנשים לעשות. תראו לי בן אדם שמרגיש בנוח להראות את דו"ח כרטיס האשראי שלו, ואראה לכם אדם שמכיר את עצמו, ולוקח אחריות על הרצונות שלו.
ועל מה נוצרים הריבים בין בני הזוג?

שיחת פנים

רותם שטרקמן
וענת ג'ורג'י

המשך מהעמוד הקודם

איך מגיעים לרגיעה פיננסית בין בני הזוג?
אני ממליצה הרבה פעמים לזוגות שלכל אחד מהם יהיה קצת כסף עצמאי, שאותו הוא יוכל להוציא על מה שהוא רוצה בלי לתת דין וחשבון, וגם בלי לספר מה הוא קנה. זה מתאים גם לזוגות עם זוגיות טובה. לזוגות המאושרים ביותר יש גם כסף משותף וגם כסף נפרד. את בעד סודות בין בני הזוג?

אני בעד פטיות, ויש הבדל. במקום שבו אין פריטיות, מתחילים הסודות. למעשה, ככל שצד אחד יותר הולך על ביצים ומנסה להסתיר את הצרכים שלו, ככה היסודות יותר גדול שתהיה בגידה פיננסית.

בגידה פיננסית?
כן, למשל כשאחד מבני הזוג צובר חוב משמעותי שהוא לא מספר עליו, או לוקח כסף מהחיסכון כדי לפי צות על השקעה כושלת. אנשים משקרים זה לזה לגבי דברים שהם קונים. יכול להיות שבאמת זה לא נורא לשקר לגבי אם משהו היה במכצע או לא, אבל אתה צריך לשאול את עצמך למה שיקרת מלכתחילה.

אולי כדי לא לריב?
כן, או כדי להימנע משטיפה, אבל זה כמוכך לא משיג את המטרה בטווח הארוך. הכסף עצמו, במקרה הזה של בגידה, כמו ברומן מהצר, הוא לא הדבר העיקרי, אלא הבגידה באמון. אנחנו חושבים שסודות זה לא ביג דיל, הבעיה היא שהאמון נפגע. בגידה פיננסית היא דבר מסוכן ליחסים.

מה לגבי בגידה קלאסית?
בגידה היא אחד הדברים שיש לנו עליהם הכי

צילומים: אייל טואג

איך נפתר הסכסוך בין שירה לאמא?
בסופו של דבר נשארה איי-הסכמה מרכזית אחת שאי-אפשר היה למצוא לה פתרון משפטי נטו. נדרשה כאן חשיבה יצירתית, ויותר מזה, הבנה רגשית ופסי-כולוגית. בשלב מסוים, לעידו ולי היתה תובנה שצריך דוגמה אישית. הצענו לוותר על חלק ממה שאנחנו היינו אמורים לקבל כדי ששתייהן יקבלו יותר.

ויותר לא קל.
ואז מה שקרה זה שפתאום שתייהן ויתרו. המהלך הזה והתוצאה שהוא הביא אתו שינו את חיי. זה הרגיש לי "וואו".

באמת וואו.
בסוף כולם יצאו אולי עם טיפה פחות, אבל עם תחושה הרבה יותר טובה לגבי מי שהם ועם מערכת יחסים טובה שנשמרת עד היום, מה שמאפשר לכולם להיות נוכחים ביחד בחגיגות יום הולדת משפחיות. **סיפור יפה.**

החוויה הזאת היתה אחד מהשיאים של החיים שלי והגישור הראשון המוצלח שלי, וכשחממנו על ההסכם מות ההון בין היורשים, אני זוכרת שהרגשתי שאני רוצה לחוש את ה"היי" הזה שוב. זה כמו להציל אנשים ממגרל בווער. שם הבנתי שליגישור טוב יש כוח טרנספורמטיבי שמשנה חיים, שהוא הרבה יותר משיכול להיות אי פעם לבית משפט.

כי גישור טוב ממשפט?
הגישור הוא מצב קיצוני, והוא גם מתקיים בצל משפט, אבל הוא עדיין מרוכך יותר לעומת הליכה למשפט, שגם עולה הרבה יותר. אני רואה אנשים שמוציאים כל כך הרבה זמן וכסף על סכסוך משפחתי. ודווקא כשיש פחות כסף, הנוק רמטי יותר. במקום להשאיר את מה שיש בבית, לילדים, נותנים אותם לעורכי דין.

כמה עולה כל הליך?
כשמדובר בסכסוך רגיל, במשפט – כל צד ישלם לעורך דין סביר בין 100 ל-120 אלף שקל. בגישור אפי-שר לפתור את הכל ב-60 אלף שקל יחד לשני הצדדים. מה ההבדל בין מתגרשים בפעם הראשונה לגירושים שניים?

לטוב ולרע, בנישואים שניים כבר מכירים את התהליך. יש כאלה שייגידו: "עברתי את זה פעם אחת ואפשר לשרוד את זה, ולכן לא אשאר בקשר שלא טוב לי בו בכל מהיר". מולם יש את אלה שאומרים: "אני לא מוכן לעולם לעבור את זה שוב, אני לעולם לא מפרק משפחה שוב". בכל מקרה, האתגר הכי גדול בנישואים שניים זה פיצול נאמנויות בין המשפחה הראשונה, כדי רך כלל הילדים, למשפחה השנייה.

מתי לא תטפלו בבני הזוג?
אם אחד מהם לא בעניין, רואים את זה מיד. ואז אני אומרת את זה. אני לא עושה טיפול אם יש פצצה מת-קתקת במרתף. במקרה כזה אי-אפשר לתקן את הגג. גם לא אטפל אם בין בני הזוג יש אווירת פחד. מעבר לזה, יש המון הפתעות.

למשל?
היה אצלי זוג שלא סבל זה את זה, אבל היה להם סקס מטרופי. היום הם אחד הזוגות הכי משגשים שלי. **מה דעתך על הטרנד של פוליאמוריה?**
זה יכול להצליח רק אם הקשר טוב ובטוח, ושני הצדדים בסבבה עם זה. זה לא פתרון כשיש בעיה, כי בסוף, כשאחד יקבל את כל החבילה – הוא ילך. כי הוא רצה את הכל והסתפק עד אותו רגע במשהו חלקי. יש חושבים שהפתחות מינית היא דבר נפרד מהפתחות זוגית, בעיני אם בדרך לרבנות עוברים בקשר פוליאמורי, זה לא טוב. ●

בטוח שאתה עוד תהיה לצדי".
כי הוא מבורגן ממש?
כן, ב-12 שנים. והוא מנגד יכול להגיד לי: "היום אנחנו גרים בדירה שלך, ומה יקרה אם כבר לא נהיה ביחד, איפה אני אגור?". כששמים הכל על השולחן, מוצאים פתרונות לכל המצבים.

יש עוד טעויות שאנחנו עושים בבני הזוג?
אנחנו מטמיעים את היחס של הורינו לכסף מגיל כל כך צעיר עד שזה נראה לנו טבעי לגי-מרי. אולי אני טיפוס שעושה קניות כשאני עצי-בנית, אולי אני חושבת שאנשים שעושים ביטוח הם מגוחכים, אולי אני קונה רק מותגים, אולי אני עושה טבלת בעד ונגד גם כשאני קונה מוצץ – כל ההתנהגויות האלה הן דוגמאות להשפעות מה-בית, שמנהלות אותנו אם אנחנו לא מנהלים אותן. **ואלה דברים שעולים בטיפול.**

אנחנו מראים לזוגות שהמגנטות שלהם מסבכות אותם. כשהם תקועים ולא יודעים לדבר עדיין על הצרכים הרגשיים שלהם יותר, ועל הרגישות של השני למצב הכלכלי הם נמצאים בהתגוננות. זה להיות לכוף דים בלופ, שבו דרך ההגנה של כל אחד מהם מפעילה את כל האזעקות אצל השני, וזה רק גורם להם לעשות דברים שמעוררים בכך הזוג עוד יותר חרדה.

איך בכלל הגעת לתחום הזה של גישור משפחה ממוקד רגש?
אחרי שהורי נפרדו, אבי נישא בשנית לשירה, שהיתה לה ילדה מגישור קודמים. יחד הם הולידו את אחי הקטן, שהיום הוא בן 12. כשאבא מת, בגיל צעיר, 63, התברר לי שהם מעולם לא פתרו את הסי-כסוך הכספי ביניהם, וזה הוביל למחלוקת כספית בין שירה לבין אמא שלי. מצאתי את עצמי במצב בעייתי. אני אוהבת את שירה והקשר עמה ועם ילדיה חשוב לי, אבל באופן טבעי רציתי גם לשמור על אמא. אני שים חושבים שהסכם ממון זה רק לגבי גירושים, אבל לפעמים הקשר מסתיים במוות.

על זה בטח עוד יותר קשה לדבר.
כמו שקשה לדבר על צוואה. גם ילדים חוששים לדבר על הירושה עם ההורים. אבל עם כל החרדה שיש לנו ממוות, צריך לדבר על מה יהיה ביום שאי-חרי. זה הדבר האחראי לעשות.

צילום: Deagreetz/Getty Images IL 017:2

גישור טוב ממשפט? "הגישור הוא מצב קיצוני, וגם מתקיים בצל משפט, אבל הוא עדיין מרוכך יותר. אני רואה אנשים שמוציאים כל כך הרבה זמן וכסף על סכסוך משפחתי. ודווקא כשיש פחות כסף, הנוק דרמטי יותר. במקום להשאיר את מה שיש בבית, לילדים, נותנים אותו לעורכי דין"

פחות מידע. בהנחה שאנשים אומרים לי את האמת בטיפול, אני חושבת שזה פחות נפוץ ממה שאנשים אומרים. בכל אופן, גם בבגידה כלכלית וגם בבגידה על רקע רומנטי, התחושה של הצד הנבגד היא אותה תחושה: לא ראית אותי או שיקרת לי. יש יותר דיבור על בגידה רומנטית, על אף שהתחושות זהות. **קודם נתת כמה שאלות פיננסיות שזוגות צעירים יכולים לשאול. מה את ממליצה לזוגות יותר בוגרים?**
מה למדתי מההורים שלך על כסף? מהן המט-רות הפיננסיות שלכם? מהם הפחדים שלכם לגבי כסף? האם כדאי שנצטרף את החשבונות שלנו? שני שאיר אותם נפרדים? גם וגם? כמה כל אחד מאת-נו יכול לבזבז בלי להתיעץ עם השני? כמה כסף אנחנו צריכים לחסוך כדי להגיע למטרות שלנו? **את יובל מדברים ככה בבית?**
אני יכולה להגיד ליובל: "אני אהיה לצדך כשתהיה זקן, אבל כשאני אהיה ממש מבוגרת לא

- קול קורא -

להגשת מועמדות להשתתף בקורס לבקרי תכן וביצוע הבנייה (מהנדסים ואדריכלים)

מנהל התכנון מבקש לקבל בקשות להשתתפות בקורס בריטי-ישראלי, כחלק מהקמת התשתית הלאומית של מכוני בקרה לתחום הבנייה במדינת ישראל.

בקרה על תכן וביצוע בנייה היא תחום הליבה ההכרחי לקיומם של מכוני הבקרה, אשר מתחילים לפעול בישראל, לאור החלטות הממשלה ותיקון מס' 101 לחוק התכנון והבנייה התשע"ד (2014), במטרה להביא לשיפור באיכות הבנייה. מכוני הבקרה העצמאיים מופעלים על ידי בקרים הרשומים בפנקס הבקרים, לפי תקנות רישום בקרים-2016.

לפיכך, יום מנהל התכנון קיומו של קורס, בשיתוף פעולה עם ארגון RICS (Royal Institution of Chartered Surveyors) הבריטי להכשרת עתודת בקרי תכן וביצוע, אשר ינחיל את בסיס הידע התיאורטי והיישומי הרלבנטי לבקרת תכן ובקרת ביצוע, תוך יישור קו עם הרמה והמיומנויות הנדרשות לבקרי תכן וביצוע בעולם.

הקורס מיועד למועמדים איכותיים בעלי כשירויות רלבנטיות לקורס, קרי, אנשי מקצוע בעלי ניסיון מקצועי ופרקטי מתאים.

להלן תנאי הסף להגשת מועמדות להשתתפות:

- אדריכל/מהנדס מתחום הבנייה בעל תואר ממוסד אקדמי מוכר.
- רישיון מהנדס/אדריכל בתוקף.
- 3 שנות ניסיון מוכח ומוצלח בתכנון ובנייה.
- ידיעת השפות האנגלית והעברית על בורין.

פירוט מדויק של דרישות ותנאי ההשתתפות בקורס נמצא במסמך המלא של הקול הקורא, אותו ניתן לקבל דרך אתר מינהל התיכנון שכתובתו:

www.iplan.gov.il

מועד אחרון להגשת מסמכים: יום א', 27.5.2018, בשעה 09:00 בבוקר. מועד מתוכנן לפתיחת קורס: 27.6.2018

במקרה של סתירה בין האמור במועד פרסום זו לבין האמור במסמכי הקול הקורא, יגבר האמור בקול הקורא.

בקר בניה קריירה עם יסודות יציבים